

În conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.../../. ..

Data:

Prin contestația nr. ../...înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. ../..., înaintată de SC SRL, cu sediul social în, str. ... de .. nr..., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. .., având CUI ..., reprezentată legal de administrator împotriva raportului procedurii nr. ... emis de către, cu sediul în, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii simplificate de atribuire a contractului de achiziții publice având ca obiect „.... ..”, cod ..., anunț de participare simplificat ../..., s-a solicitat:

- *admiterea contestației;*
- *anularea raportului procedurii și a tuturor actelor subsecvente, inclusiv cele privind comunicarea rezultatului procedurii și decizia de anulare a procedurii;*
- *obligarea autorității contractante la respectarea prevederilor Legii nr. 98/2016, ale normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice din*
- *obligarea autorității contractante la reevaluarea documentelor și a ofertei depuse de SC SRL.*

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față prin care SC SRL contestă respingerea ofertei sale la procedura „Actualizare PUG ..”, susținând că decizia comisiei de evaluare este nelegală. Contestatoarea arată că documentele privind terțul susținător au fost complet depuse, că experiența similară prezentată se încadrează și chiar depășește cerințele fișei de date, iar certificatele ISO erau deja deținute și prezentate de ofertantul principal. Se solicită admiterea contestației, anularea raportului procedurii și

reevaluarea ofertei, cu respectarea Legii nr. 98/2016, precum și accesul la dosarul electronic și la raportul expertului cooptat.

Prin adresa nr. .../.../..., Consiliul a solicitat contestatoarei punctul de vedere cu privire la excepția tardivității promovării contestației, raportat la data luării la cunoștință desăpre publicarea în . SEAP a raportului procedurii și a comunicării rezultatului acesteia (26.08.2025), având în vedere dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. b), art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 coroborat cu art. art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016.

Prin punctul de vedere nr. .../...., înregistrat la Consiliu cu nr. .../.., ... a solicitat respingerea contestației depusă de SC SRL ca tardivă.

Autoritatea contractantă arată că rezultatul procedurii a fost comunicat contestatoarei la data de .., astfel că termenul legal de 7 zile pentru formularea contestației a expirat la ... Contestația a fost transmisă prin e-mail abia la ..., în afara programului de lucru, și înregistrată oficial la ..., deci după expirarea termenului. În consecință, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, se solicită respingerea contestației ca tardiv introdusă.

SC SRL a formulat punctul de vedere nr. ..., înregistrat la Consiliu cu nr. .../.., prin care
Susține că excepția tardivității contestației nr./... este lipsită de temei.

Contestatoarea subliniază că, în data de ..., a solicitat autorității contractante acces la documentele dosarului achiziției publice, acces indispensabil pentru fundamentarea motivelor de nelegalitate și pentru formularea unei contestații efective. Cu toate acestea, autoritatea contractantă nu a dat curs cererii, încălcând obligațiile prevăzute de art. 217 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia raportul procedurii și informațiile relevante trebuiau comunicate în cel mult o zi lucrătoare.

Precizează că termenul de 7 zile prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 începe să curgă de la momentul în care operatorul economic „a luat cunoștință, prin mijloace legale, de actul pe care îl consideră nelegal”. Or, simpla publicare în SEAP a rezultatului procedurii nu echivalează cu o luare la cunoștință efectivă în lipsa accesului la documentele care au fundamentat decizia de respingere. Contestatoarea invocă principiile constituționale și convenționale privind dreptul la apărare și accesul liber la justiție (art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție și art. 6 CEDO), arătând că autoritatea contractantă, prin refuzul de a răspunde solicitării, a împiedicat exercitarea efectivă a acestui drept.

Contestatoarea învederează faptul că a acționat cu promptitudine și diligență, solicitând documentele imediat după publicarea rezultatului procedurii, fără a urmări tergiversarea. În aceste condiții, termenul de contestație trebuie considerat întrerupt de la data cererii de acces (29.08.2025), întrucât exercitarea dreptului la contestație a fost imposibilă fără consultarea dosarului. Prin urmare, contestația a fost

formulată în termen legal, calculat de la momentul la care a avut posibilitatea efectivă de a cunoaște motivele deciziei.

În consecință, se solicită respingerea excepției tardivității, constatându-se că dreptul la contestație a fost exercitat cu respectarea cadrului legal. Totodată, se reiterează cererea de garantare a accesului la documentele procedurii și la raportul expertului cooptat, precum și mențiunea privind constituirea cauțiunii prin subcontractantul SC RHEINBRUCKE SRL

Consiliul constată că, pentru a îndeplini obligația stabilită la art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, contestatoarea SC SRL a înaintat recipisa de consemnare a cauțiunii nr. ../1, în valoare de ... lei, emise de CEC BANK – Sucursala Timișoara, la data de

Cauțiunea constituită se va restitui, la cerere, nu mai devreme de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, în temeiul art. 61¹ alin. (5), (6) și (7) din Legea nr. 101/2016.

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează:

În calitate de autoritate contractantă, ... a inițiat procedura simplificată de atribuire, a contractului de achiziție publică de servicii având ca obiect „Actualizare plan urbanistic general al Comunei”, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare simplificat nr. .../..., împreună cu documentația de atribuire aferentă.

Valoarea estimată a contractului este de lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire a fost stabilit ca fiind „*Cel mai bun raport calitate-preț*”.

Împotriva rezultatului procedurii a formulat contestație SC SRL prin care solicită: anularea raportului procedurii și a tuturor actelor subsecvente, inclusiv cele privind comunicarea rezultatului procedurii și decizia de anulare a procedurii; obligarea autorității contractante la respectarea prevederilor Legii nr. 98/2016, ale normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice din 02.06.2016; obligarea autorității contractante la reevaluarea documentelor și a ofertei depuse de SC SRL.

Înainte de a intra în cercetarea fondului aspectelor sesizate de reclamantă, Consiliul este ținut să analizeze cu precădere respectarea condițiilor legale de investire a sa, inclusiv depunerea în termenul legal a contestației, de care depinde validitatea ei, depunere supusă următoarelor dispoziții ale Legii nr. 101/2016:

Art. 5. - (1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului.

(2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare.

Art. 8. - (1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de:

a) **10 zile**, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care **valoarea estimată** a procedurii de achiziție publică/sectorial sau de concesiune **este egală sau mai mare decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare**, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii;

b) **7 zile**, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care **valoarea estimată** a procedurii de achiziție publică/sectorială sau de concesiune este **mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare**, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

Art. 16. - (1) **Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă**, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, **nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare**.

Dat fiind că valoarea estimată a contractului de furnizare de servicii este de lei, fără TVA, iar organizatoarea licitației este o autoritate publică locală, respectiv unitatea administrativ-teritorială, prin structurile sale, identificată ca atare și în anunțul de participare postat în SEAP, pct. I.1) – „Denumire și adrese” și pct. I.4) – „Tipul autorității contractante: Autoritate regională sau locală”, valoare sub pragul de 1.090.812 lei, fără TVA, prevăzută pentru autoritățile locale la art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, Consiliul constată că sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016, termenul de contestare fiind de șapte zile, nu de zece zile.

Conform art. 7 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are obligația publicării unui anunț de participare și/sau de atribuire în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în cazul achizițiilor a căror valoare estimată, fără TVA, este egală sau mai mare decât 1.090.812 lei, pentru contractele de achiziții publice/acordurile-cadru de produse și de servicii atribuite de consiliul județean, consiliul local, Consiliul General al Municipiului București, precum și de instituțiile publice aflate în subordinea acestora, însemnând că pentru achizițiile de produse derulate de autoritățile publice locale, cum este și unitatea administrativ-teritorială, pragul valoric începând cu care le revine obligația publicării de anunțuri în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este de ... lei, fără TVA, iar valoarea estimată a contractului supus licitării în prezenta cauză este de 980.000,00 lei, fără TVA, sub pragul legal antementionat, ceea ce înseamnă că termenul de contestare este de șapte zile.

Din parcurgerea conținutului contestației rezultă că aceasta este formulată împotriva rezultatului procedurii de atribuire, consemnat în

raportul procedurii nr. ../... și în comunicarea rezultatului procedurii nr. .../..., ambele postate în SEAP la data de

Așadar, SC SRL a luat cunoștință la respectiva dată de conținutul documentației de atribuire pe care îl consideră nelegal. Termenul de contestare a rezultatului, calculat potrivit art. 5 alin. (1) și art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016, a început să curgă la 26.08.2025 (prima zi a termenului) și s-a împlinit la ..., ora 24 (marți zi lucrătoare). Verificând îndeplinirea obligației referitoare la transmiterea contestației, atât către Consiliu cât și către autoritatea contractantă, în termenul calculat anterior, se observă că SC SRL nu și-a îndeplinit această obligație, transmitând contestația abia la ..., atât la Consiliu, cât și la autoritatea contractantă, după expirarea termenului legal, conform documentelor aflate la dosarul cauzei, fapt recunoscut chiar de acesta.

Astfel, petenta trebuia să calculeze termenul astfel cum art. 5 alin. (1) și art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016 impun, iar pierderea unui termen din cauza unui calcul incorect nu poate fi imputată decât ei înseși. Termenul este stabilit și acordat de lege astfel că operatorul economic care beneficiază de acesta trebuie să aibă diligența de a-l calcula după cum dispune legea. Contestatoarea este un profesionist, iar în procedura în care s-a implicat trebuie să își exercite drepturile în cadrul stabilit de lege. Drept urmare, contestatoarea nu poate susține valabil că autoritatea contractantă nu se încadrează în situația prevăzută de art. 7 , alin. (1) din Legea nr. 101/2016 care stabilește: „c) lei (221.000 EUR), pentru contractele de achiziții publice/acordurile-cadru de produse și de servicii atribuite de consiliul județean, consiliul local, Consiliul General al Municipiului București, precum și de instituțiile publice aflate în subordinea acestora”.

În condițiile în care, potrivit principiului că nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii, titularul unui drept este prezumat că a avut cunoștință de reglementarea care prevedea că valorificarea dreptului său se circumscrie unor anumite condiționalități, fără a înțelege să le respecte, acesta nu are decât a își imputa propriei lipse de diligență consecințele negative pe care este ținut să le suporte și cătuși de puțin textului de lege (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 704 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 29 iunie 2010, Decizia nr. 290 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 05 mai 2008, Decizia nr. 967 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 26 noiembrie 2007, Decizia nr. 747 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 19 decembrie 2006 și Decizia nr. 272 din 24 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 11 august 2004, toate pronunțate de Curtea Constituțională).

Cu alte cuvinte, ține de obligația ofertanților să cunoască Legea nr. 101/2016 și să o respecte. Respectarea din oficiu a normelor legale

constituie o obligație generală a tuturor destinatarilor legii, în baza art. 1 alin. (5) din Constituție. Pentru situația în care destinatarul nu cunoaște normele de drept este pe deplin aplicabil adagiul *nemo censetur ignorare legem* – nimeni nu poate fi considerat că nu cunoaște legea, ceea ce înseamnă că legea rămâne obligatorie chiar și în ipoteza necunoașterii ei. Termenele și condițiile de contestare sunt impuse prin Legea nr. 101/2016 și nu lăsate la dispoziția destinatarilor legii.

Ține de culpa exclusivă a SC SRL că nu s-a preocupat să parcurgă dispozițiile art. 8 al Legii nr. 101/2016 (deși face trimitere la ele pe prima pagină a contestației) și cele ale art. 7 al Legii nr. 98/2016, pentru aflarea termenului legal de contestare și formularea contestației înainte de împlinirea lui.

După cum a remarcat și Curtea Constituțională, în Decizia nr. 190 din 18 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 3 august 2021:

„33. Cerința respectării unor termene pentru invocarea motivelor de contestație este una firească, ea asigurând celeritatea procedurii specifice în materia achizițiilor publice.

[...]

36. Așadar, interesul public cere ca aceste proceduri să se desfășoare cu celeritate și să respecte exigențele care decurg din prevederile constituționale. De altfel, măsurile instituite prin Legea nr. 101/2016 sunt justificate prin chiar scopul întregului ansamblu legislativ în materia achizițiilor publice. Este vorba despre asigurarea cadrului legal necesar pentru a realiza achiziționarea de bunuri, servicii și lucrări în condiții de eficiență economică și socială [art. 2 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice], precum și despre asigurarea la nivel național a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor [art. 1 alin. (3) din Legea nr. 101/2016]. Se are în vedere că finalitatea acestor proceduri de achiziție este strâns legată și de anualitatea și execuția bugetară, de alocarea unor fonduri atât din bugetul național, cât și din fondurile Uniunii Europene. De asemenea, se ține cont că eventualele încălcări ale termenelor stabilite prin contractele de finanțare produc consecințe ce pot fi asimilate neregulilor și pot fi sancționate de autoritățile competente prin rezilierea contractelor de finanțare, aplicarea unor corecții financiare sau chiar suspendarea sau respingerea parțială sau totală la plată a cererilor pentru asemenea fonduri, fie că este vorba despre operațiuni anuale, fie despre operațiuni multianuale. Prin urmare, trebuie avut în vedere și interesul național, nu numai cel particular.

37. Toate aceste aspecte concură la realizarea cu transparență a procedurilor, desfășurarea **cu celeritate a proceselor în materia achizițiilor publice**, atât în scopul evitării tergiversării, cât și pentru realizarea obiectivului pentru care a fost adoptat cadrul legislativ respectiv, totodată avându-se în vedere antrenarea și responsabilizarea tuturor celor care au un interes în finalitatea procedurilor de achiziție publică, cu precădere a participanților la procedură - autoritatea contractantă, operatorii economici interesați să participe la procedura de atribuire, respectiv, după caz, operatorii economici participanți la procedura de atribuire”.

Elocventă este și Decizia nr. 533 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.195 din 8 decembrie 2020,

prin care a fost examinată constituționalitatea art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016:

„19. În ceea ce privește principiul accesului liber la justiție consacrat de Legea fundamentală, acesta implică între altele adoptarea de către legiuitor a unor reguli de procedură clare, în care să se stipuleze cu precizie **condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile lor procesuale**, inclusiv cele referitoare la căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele de judecată (Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006 [...]), astfel încât să fie reglementată respectarea pentru toate părțile a garanțiilor care caracterizează dreptul la un proces echitabil, inclusiv cu privire la posibilitatea de a fi contestate deciziile adoptate în procedura administrativ-jurisdicțională, astfel cum a reținut Curtea Constituțională cu privire la constituționalitatea acestor proceduri administrativ-jurisdicționale, condiționată de posibilitatea supunerii controlului judecătoresc.

20. Prin urmare, Curtea constată că, din această perspectivă, în materia achizițiilor publice nu este îngrădit dreptul de acces liber la justiție. Dimpotrivă, sunt prevăzute căi/posibilități alternative de contestare a întregii proceduri atât pe cale judiciară direct în fața instanței de judecată, cât și pe cale administrativ-jurisdicțională. Or, **prevederile art. 16 din Legea nr. 101/2016 reglementează o condiție de admisibilitate a unei acțiuni formulate pe cale administrativ-jurisdicțională, respectiv stabilesc faptul că, sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cât și autorității contractante, dar nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare.** În acest context, Curtea observă că se preconstituie chiar accesul la instanțele de judecată, respectiv calea de atac împotriva actului administrativ-jurisdicțional - decizia Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

21. Curtea reiterează faptul că accesul la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului să instituie regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 [...]). Aceste condiționări nu pot fi însă acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005 [...]), legiuitorul fiind ținut să aducă anumite limitări orientându-se după principiul est modus in rebus, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (Decizia Curții Constituționale nr. 39 din 29 ianuarie 2004 [...]; Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 29 ianuarie 2004 [...]).

22. Or, aplicând considerentele de principiu în privința stabilirii anumitor condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție, **nu se poate reține că legiuitorul a afectat dreptul de acces liber la justiție prin faptul că a instituit cerința comunicării contestației și autorității contractante, care trebuie realizată până la expirarea termenului legal de contestare**, atunci când persoana interesată să promoveze o acțiune urmează calea contestației în fața Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, mai ales că este vorba de o procedură administrativ-jurisdicțională facultativă, opțională și alternativă.

23. Mai mult, în această etapă, prin aceste cerințe și condiționări, autoritatea contractantă are tot interesul să cunoască cu maximă celeritate dacă se contestă rezultatele procedurii de atribuire a contractelor, pentru a putea adopta o conduită care

să asigure garanția respectării legii și să cunoască, în concret, căile de atac utilizate de autoritatea contractantă, respectiv dacă a ales contestarea pe cale judiciară sau s-a adresat Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor, pentru a se evita folosirea concomitentă a acestora, întrucât legea permite numai folosirea alternativă (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 701 din 27 noiembrie 2014 [...]). De asemenea, interesul public cere ca aceste proceduri să se desfășoare cu celeritate și să respecte exigențele care decurg din prevederile constituționale. De altfel, măsurile instituite prin Legea nr. 101/2016 sunt justificate prin chiar scopul întregului ansamblu legislativ în materia achizițiilor publice, respectiv asigurarea cadrului legal necesar pentru a realiza achiziționarea de bunuri, servicii și lucrări în condiții de eficiență economică și socială [art. 2 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice], precum și asigurarea la nivel național a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor [art. 1 alin. (3) din Legea nr. 101/2016], avându-se în vedere că finalitatea acestor proceduri de achiziție este strâns legată și de anualitatea și execuția bugetară, de alocarea unor fonduri atât din bugetul național, cât și din fondurile Uniunii Europene, mai ales că eventualele încălcări ale termenelor stabilite prin contractele de finanțare produc consecințe ce pot fi asimilate neregulilor și pot fi sancționate de autoritățile competente prin rezilierea contractelor de finanțare, aplicarea unor corecții financiare sau chiar suspendarea sau respingerea parțială sau totală la plată a cererilor pentru asemenea fonduri, fie că este vorba despre operațiuni anuale sau despre operațiuni multianuale. Prin urmare, trebuie avut în vedere și interesul național, nu numai cel particular”.

Societatea SC SRL nu a înaintat contestația către Consiliu și autorității contractante în termenul legal de contestare, de șapte zile, astfel cum o obliga textul imperativ al art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016: „Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare”, ceea ce atrage sancțiunea respingerii demersului ca tardiv. Contestația trebuia înaintată atât Consiliului, cât și autorității contractante, în termenul legal, obligație pe care contestatoarea nu a îndeplinit-o.

Dacă petenta considera că refuzul autorității contractante de a-i pune la dispoziție dosarul achiziției publice o vatămă, aceasta putea formula o altă contestație potrivit art. 2 alin. (1) din Legea 101/2016.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 26 alin. (1) și (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge, ca tardivă, contestația formulată de SC SRL, în contradictoriu cu autoritatea contractantă, fără a mai proceda la analiza pe fond a cauzei sau a altor excepții.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

În temeiul art. 26 alin. (1) și (6) din legea nr. 101/2016 respinge, ca tardivă, contestația formulată de SC SRL, în contradictoriu cu

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

.....

MEMBRU,

.....